

-De l'adolescència.

M'ho imagin com en un llibre de Kerouac.

De vespre, les estrelles cremen al cel i brillen,

brillen, brillen sense aturar fins

les primeres notes del matí.

Es remouen dins la seva pell, inquiets de vida

i infinits de joventut. Se'ls cau el món als peus

entre llums de neó i somriures lliures.

Fan pudor de suor, d'alcohol i d'eufòria,

però no els importa perquè la única cosa

que tenen a nom seu és el present.

Riuen i respiren de groc, de verd, de vermell,

i de tots els colors fins que perden els sentits.

S'enfilen per terrats i es passen els vespres

corrent per ciutats tenyides de pedra i de groc,

xerrant de tot i de res.

Deixeu-los plorar i enamorar-se

i dubtar; que l'essència no

se'ls escapi entre els dits.

-Per na Francisca. Per existir fora presons.

És com la tranquil·litat de la nit i de la migdiada
que m'omple el cor d'aromes nous i de flors,
i que balla nua sota el bressol de les cançons.
La primavera són rialles i versos que esclaten amb
la llum de la revolució, rompre les cadenes de
l'hivern i estimar-nos fora preocupar-nos.
La sortida en massa de les gàbies,
l'amor propi gran i eufòric davant tormentes,
és els seus ulls suaus; claror, claror, claror.
És un ball entre tu i jo i les mil cares d'un sol que escalfa,
que brilla dins nosaltres i que ens transforma
en alegries perpètuas, eternes i de dansa.

-El rostre de llum

Se'ns cau l'amor a les vies del tren.
Haviem jugat a estimar-nos fora pensar;
de puntetes, quasi fora adonar-nos.
Un udol més fort que el de Ginsberg.
El seu record em portava a totes les vides
oníriques, més lluny d'aquesta octava.
Tant de bo t'hagués vist més.

-Toni

Som simples desconeguts.

Esper que em guardis sempre en

la teva memòria.

-Tornant a casa de matinada.

Un sospir, dues estrelles, tres llunes

que em fan dubtar del què ens separa.

Un sospir; els teus ulls clavats en els meus i

em tremola l'ànima.

Ets caos, ets llum, ets tormenta i gènesi.

Dues estrelles, les que més brillen en el cel;

entre elles n'hi ha milers més.

Vull ser mussol de vespre i aprendre

els secrets del tot.

Tres llunes, tres dies, tres parts;

cos, ment i ànima.

Vull que la vida sigui una rebel·lió perpètua

de sentiments i de fixar-nos

en les coses importants de veritat;

com el cel estrellat quan torn cap a casa.